

Com més grans som, més joves ens veiem

La diferència respecte a l'edat cronològica és d'un any als 30 i de deu als 70

MAYTE RIUS
Barcelona

Sis de cada deu espanyols senten que tenen una edat inferior a la real, i de mitjana es perceben 4,5 anys més joves. Aquesta diferència entre l'edat cronològica (la de la data de naixement) i l'autopercebuda és més gran com més anys es tenen. Mentre que en la vintena és freqüent veure's amb un any de més, en la trentena ja són majoria els que es veuen entre un i dos anys més joves. En la quarantena la bretxa puja a quatre; en la cinquantena, a cinc, i supera els deu anys entre els setuagenaris.

Són els resultats que ha trobat Manuel Castillo, catedràtic de Fisiologia Mèdica de la UGR i president científic de la Societat Espanyola de Medicina Antienveliment i Longevitat, en la investigació *Edat cronològica versus edat real: quina edat creuen que tenen els espanyols?*, promoguda per la companyia d'assegurances Vivaz i en què també s'analitza com influeixen els hàbits de vida en l'edat percebuda.

Segons Castillo, només un 15% de la població es veu més gran del que és. I els que se senten més joves també es perceben amb més bona salut, més benestar emocional, més bones relacions afectives i menys estrès que els que es

veuen més grans, tenint en compte les respostes a uns qüestionaris validats per l'OMS per mesurar el nivell de salut, la situació anímica i l'estil de vida de la població.

Les diferències més destacades són que els que es veuen més joves porten una alimentació sana més sovint que els que es veuen més grans (59% davant 32%), fan més exercici i caminen més, dormen bé, cuiden la vida social i sexual, fumen menys, es vacunen i es fan proves de detecció de càncer, entre altres aspectes. "Com millor és l'estil de vida de la persona i millor es troba en termes de salut, situació afectiva i econòmica, més jove tendeix a veure's", diu Castillo. Per contra, els que

Un 60% dels espanyols senten que tenen una edat inferior a la real, i només un 15% es veuen més grans del que són

tenen un alt nivell d'emocions negatives es veuen més grans.

Per exemple, els que es perceben amb menys edat de la real valoren el seu estat de salut amb 75,4 punts de mitjana, gairebé 14 punts més que els que s'afegeixen anys. I passa el mateix amb la percepció de la situació afectiva (71,9 davant 65,8) i eco-

nòmica (59,3 versus 49,6).

Les diferències per sexe no són gaire significatives, però n'hi ha: un 65% de les dones es veuen més joves, davant un 58% dels homes. Elles es "rejuveneixen" una mitjana de 4,8 anys, davant els 4 d'ells. També hi ha diferències per comunitats autònomes. Extremenys, murcians, andalusos i galles són els que es veuen més joves respecte a la data de naixement (entre 6 i 5,2 anys), i els de La Rioja, Madrid i Navarra són els que es treuen menys anys. "Probablement aquestes diferències tenen a veure amb una exposició més alta a l'estrès i amb la percepció de la salut", va dir Castillo.●

Els gasos obliguen a confinar 3.000 persones a Tzacorte

L'erupció del volcà de La Palma continua en ple apogeu. Ahir, a causa de la reactivació, hi va haver un augment de l'aportació de lava que va permetre a una de les colades, la número 7, que transcorre entre la muntanya de Todoque i la de La Laguna, avançar ràpidament cap al mar, on va entrar a les 12 hores. Que la lava hagi transcorregut per colades prèvies ha permès que mantingui la calor i avanci de manera més accelerada. És "sorprenent" la seva ràpida arribada a la costa després de dies mig aturada. Aquesta colada, la tercera que arriba al mar, està creant una altra illa baixa o delta làvic al nord de la primera. Poc abans de tocar l'Atlàntic i com a prevenció davant l'emanciació de gasos generada pel xoc tèrmic de la lava amb el mar, s'ha confinat unes tres mil persones de localitats que no s'havien evacuat abans, com és el cas de Tzacorte o San Borondón. / S. Fernández

MIGUEL CALERO / EFE

L'educació és un dret fonamental, un dels pilars de l'Estat de benestar, imprescindible per al creixement personal així com essencial en el desenvolupament present i futur d'un país. Els coneixements i les competències que infants i joves adquireixen durant la seva educació seran clau per aprofitar les oportunitats laborals, socials i culturals i, fins i tot, per a la seva felicitat. A més, és el principal afavoridor de l'ascensor social. Com a Fundació Pere Tarrés intervenint en entorns de famílies vulnerables constatem que l'educació és la principal palanca per trencar l'espiral de pobresa.

L'educació no pot ser una *commodity*, un producte o servei sense gaire aportació de valor que s'adquireix al proveïdor més econòmic. Les famílies espanyoles són conscients d'aquesta importància, atès que en una dècada han invertit un 51% més de diners en l'educació dels fills,

TRIBUNA

Josep Oriol Pujol Humet
Director general de
la Fundació Pere Tarrés

L'educació no és una 'commodity'

segons les últimes dades de l'INE referides al curs 2019-2020. Aquestes famílies compensen amb el seu esforç la insuficient inversió pública. Segons dades oficials, Espanya destina un 4,21% del PIB a educació, molt lluny del 6,9% de països com Suècia.

I si l'escolarització és important, també ho és el lleure educatiu, que millora les competències acadèmiques, socials, personals i d'ocupabilitat futura dels infants, adolescents i joves. Tot i això, les administracions, escoles i famílies, sovint, li resten valor escatimant-li recursos. Hi ha un compromís públic per fomentar una ocupació estable i de qualitat alhora que les escoles fan seus els principis dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS), entre els quals el treball digne. Amb tot, aquests criteris no s'apliquen en els concursos públics per a la gestió dels casals d'estiu, escoles bressol o activitats extraescolars ni en la contractació d'educadors de menjador. L'administració pública, les direccions d'algunes escoles o associacions de pares i mares deixen en un segon terme el valor educatiu i prioritzen les opcions més econòmiques. No ens podem permetre com a societat optar per una atenció *low cost* als nostres fills ni precaritzar el treball dels educadors.

Resulta flagrant la hipocresia de denunciar la precarietat laboral alhora que s'afavoreixen determinades condicions per a educadors. Rebaixar preus en serveis de lleure educatiu significa sous baixos i precarietat en les condicions laborals. Hem de ser conscients de la

Administració i direccions d'escoles, entre d'altres, deixen en un segon terme el valor educatiu

responsabilitat que suposa considerar l'educació en el lleure com una *commodity* on tothom ho farà igual de bé. L'educació dels infants, les seves oportunitats futures, la dignitat i benestar dels educadors són massa importants per menysprear-los.